

תת"ע 7000/11/19 - יששכר בובליל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7000-11-19 מדינת ישראל נ' יששכר בובליל
תיק חיצוני: 14212103114

מספר בקשה: 1

בפני
מבקש
נגד
משיבה
החלטה

כבוד השופטת רונה פרסון
יששכר בובליל
מדינת ישראל

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 31.12.19 (להלן: "**פסק הדין**").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירות של נהיגה כאשר רישיון הרכב פקע ביום 31.7.18 וללא ביטוח בר תוקף על שימוש ברכב, עבירות מיום 31.10.19, ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,800 ₪ ופסילה על תנאי לתקופה של חודשיים למשך שנתיים.

3. המבקש טען כי לא התייצב לדיון כי חשב שמדובר בדו"ח מסוג ברירת קנס. טען כי השוטרים לא ביקשו ממנו להציג רישיון רכב בתוקף. טען כי בדו"ח נרשם שרישיון הרכב פקע לתקופה העולה על שנה כשבפועל היה לו רישיון רכב בתוקף עד לתאריך 31.7.19. טען כי משרד הרישוי לא שלח לו את רישיון הרכב החדש ולכן הוא לא הבחין שפקע תוקפו, ויום לאחר בדיקת השוטרים ניגש למשרד הרישוי, הוציא רישיון רכב והעביר את הרכב ססט. טען כי היה לו ביטוח בתוקף על שימוש ברכב. טען כי בהתחשב בכך שמדובר בטעות טכנית בלבד העונש שניתן לו חמור וביקש להסתפק בקנס ששילם ולא להטיל עליו פסילה על תנאי.

4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי בדו"ח אשר נמסר למבקש צוין מפורשות כי על המבקש להתייצב לדיון. טענה כי המבקש סירב לחתום על הדו"ח אשר נמסר לו ביד, ועל כן אין לו אלא להלין על עצמו. טענה כי לעניין טענת המבקש כי הפגם הוסר, אין בכך כדי לרפא את הפגם מלכתחילה שכן במועד ביצוע העבירה רישיון הרכב פקע לתקופה של שנה ושלושה חודשים. לאור האמור ביקשה להותיר את פסק הדין על כנו.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. בדו"ח אשר נמסר למבקש ביד צוין מפורשות כי על המבקש להתייצב לדיון וצוין בו תאריך הדיון. בנסיבות אלה, אין בידי לקבל טענת המבקש כי לא התייצב לדיון כי חשב שמדובר בדו"ח מסוג ברירת משפט. לעניין זה, הלכה פסוקה היא כי טעות אנוש או שכחה אינן מהוות סיבה מוצדקת לביטול פסק דין (ראו רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793). הדברים נכונים ביתר שאת לאור העובדה שהמבקש סירב לחתום על הדו"ח.

8. עם זאת, המבקש טען כי רישיון הרכב פקע לתקופה של שלושה חודשים בלבד לפני ביצוע העבירה המיוחסת לו. יצוין כי הוצג רישיון רכב משולם אך לא הוצג אישור כשירות לתנועה והוצג ביטוח חובה משולם. כמו כן, המבקש ציין כי ריפא את הפגם והציג רישיון רכב בתוקף עד לתאריך 31.7.20. בנסיבות אלה, אני סבורה כי יש מקום ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

9. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 1,000 ₪, אשר ישולם על ידי המבקש עד ליום 7.4.20 שאחרת - יותר פסק הדין על כנו.

עם ביטול פסק הדין ייקבע מועד לדיון הקראה.

המזכירות תודיע לצדדים.

לעיוני בהתאם.

ניתנה היום, י"ב אדר תש"פ, 08 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.